

In de woning van Wim en Kateryna werden al veel hulpgoederen gesorteerd. Helpen kan nog via storting op het noodnummer Oekraïne van Wim Van de Genachte: BE97 0637 3113 8949 Geld wordt gebruikt om extra bussen in te richten (kostprijs per bus zowat 6000 euro!) Er is vooral nood aan degelijke kleding voor vrouwen en kinderen, ook schoenen en schoolgerei (bv. rugzakken! Deponeren kan in Bollebeek op de Stwg naar Asse, 105 en 107. (Foto W.Vd.G.)

Noodhulp ook vanuit onze parochiale zone

Het was een hartelijke ontmoeting in hartje Bollebeek bij het gezin van Wim Van de Genachte en zijn Oekraïense vrouw Kateryna Maksjutina. Een drukte van jewelste ook door de aanwezigheid van Oekraïners in en buiten de woning. De 9 geadopteerde honden tonen dat inzet en onbaatzuchtigheid er geen ijdele woorden zijn.

Engagement

We voerden het gesprek in twee talen. Kateryna is al aardig op weg om het Nederlands onder de knie te krijgen. Tot haar 17^e woonde ze op zowat 30 km van bezet gebied in de buurt van Donetsk. Na haar rechtenstudie in Kiev en een aansluitende dubbele masteropleiding in Londen werkte ze vanaf 2012 als juriste bij KPNG in Oekraïne. Sinds 2016 woont ze in België, meer bepaald in Antwerpen van waaruit ze voor KPNG naar haar Zaventemse werkstek pendelde. Twee jaar geleden leerde ze Wim kennen en woonden ze net voor de corona-lock down samen. Kateryna: “Ik was bij de eerste 500 coronaziëken in België.”

Ondertussen zijn ze gehuwd en trotse ouders van James, hun 8 maanden oude baby. En elke week zes uur Nederlandse les in Merchtem-centrum. “Mijn moeder woont nog in Oekraïne, ook één broer, een andere woont in de Verenigde Staten.” Kateryna vertelt dat het zo moeilijk is haar geboorteland te zien verwoesten. “Ik heb er gestudeerd, heb er zoveel vrienden. Twee zwangere vriendinnen moeten er in deze schrijnende omstandigheden bevallen. Misschien in een schuilkelder? Wat met de borelingen?” Het jonge koppel had het plan opgevat dit jaar naar haar geboorteland te gaan en er rond te reizen in een land dat zoveel te bieden heeft! En nu voelen zich zo hulpeloos.

Bevolking

Kateryna: “De nieuwe generatie spreekt Engels. Iemand die zich Oekraïner voelt, spreekt ook Russisch! Er is wel een groot klassenverschil in het land. Eigenlijk bestaat er geen middenklasse. De top is rijk en de gewone mensen hebben het niet breed. Een werkloosheidsvergoeding is er beperkt in de tijd. Het is dus evident dat onze mensen harde werkers zijn. De mensen zullen – na een paar weken verblijf, een asielaanvraag en een A-kaart – spoedig op de arbeidsmarkt op zoek gaan naar een goede job. In het begin zal de taal een obstakel zijn, maar dat het beloftevolle werkkrachten zijn, daar kan je vanop aan.” Ze vertelt dat het land zó rijk zou kunnen zijn, met een voedingsbodem voor vele gewassen. Al wat je er plant, groeit en bloeit weelderig. Maar dan is er het probleem van de corruptie dat maar niet verdwijnt.”

Invasie

De Russische soldaten verwachtten een hartelijke ontvangst, maar nu kennen ze geen genade. Kateryna: “Ze schieten op burgers, Oekraïens of Russisch sprekenden. Ook op hulpkonvooien! “En wat zie je op de Russische staatstelevisie? Mensen die geïndoctrineerd en gebrainwashed zijn, en nu zelf het slachtoffer van een meedogenloze oorlog. Russische moeders geloven niet dat hun kinderen in hun buurland beschoten worden. En nu er de staat van beleg is afgekondigd, kan er ‘alles’. Op het slagveld raken de Russische soldaten gefrustreerd.” Wim legt met een aantal cijfers uit hoe moeilijk het voor de Russische vijand zal worden om Kiev in te nemen: Brussel heeft een oppervlakte van 32,61 km², Parijs is 105,2km² groot en Kiev is samen met de buitensteden groter dan België: 839 km². De stad is superontwikkeld, met prachtige winkelstraten en shops die 7 op 7 open zijn. “

Vluchtelingen

Wim: “Toen de stroom vluchtelingen op gang kwam, schoten we in actie. Meteen nam ik contact op met mijn vroegere speelkameraad en nu burgemeester Maarten

Mast. Wij legden met eigen middelen – vliegtuigtickets en hotelkosten voor medereizigers – een autocar in. Via haar contacten met de Europese maatschappij Flycs bereikte Kateryna een deal voor een eerste repatriatie vanuit Polen. Binnen de chaos van duizenden mensen moesten mijn vrouw en twee medereizigers, o.m. een Poolse, contacten leggen – walking and talking – en op basis daarvan selecties maken. Volledige gezinnen soms want vaders met 3 of meer kinderen mochten ook het land verlaten! Met 32 personen kwamen ze terug. De gemeente – en Renaat Schoukens als contactpersoon – zou meteen voor opvang zorgen in de feestzaal in Hamme. Ondertussen werden de kandidaat gastgezinnen gescreend op basis van een lijst met vragen als ‘Kunnen jullie voor eten zorgen? Spreekt er iemand in het gezin Russisch of Oekraïens? Moeten er kosten betaald worden? Kunnen jullie de mensen begeleiden naar de gemeentediensten en naar Fedasil in Brussel? Hoe lang mogen ze blijven? ...’ In het gezin van Kateryna en Wim wonen twee moeders met telkens één kind. Wij hadden twee kamers vrij! Bij de burens is een ander gezin opgenomen! We hopen zo snel mogelijk met een gesponsorde bus terug te rijden.”

Toekomst

Zeer dringend moet er een oplossing gevonden worden voor de kinderen die naar school willen gaan. Wim: “Wij namen alvast contact op met het Schooltje van Oppem. Ons 10-jarig meisje zal er les volgen. Ze speelt super goed piano en wil studeren.” Evident zijn de kinderen getraumatiseerd door de oorlog. Kinderen moesten in vele gevallen hun ouders of familie achterlaten. En ondertussen horen ze verhalen over het thuisfront waar bv. een vader na een hartaandoening in een gebouw zonder lift vanuit een hoge verdieping eenmaal per week naar beneden komt om voedsel op te halen. Kateryna: “En hij zal niet stoppen! Sinds een maand liegt hij dagelijks op tv! Poetin is gek. Hij wil een groot Rusland zoals vroeger! Zijn woorden: ‘Als de wereld niet is zoals ik het zie, hoeft deze wereld niet voor mij!’ Maar wie gelooft hem?” (HVdS)